

[Per Hækkerup.]

videreførelse af reformlovgivningen vil finde sted, uddannelsesområder og forsorgsområder osv., men jeg skal ikke trætte med at remse dem op. Jeg tror, at jeg kan nøjes med om dette at sige, at her vil vi altså fortsætte den reformlovgivningslinje, der har karakteriseret det sidste halve år, forhåbentlig i samme takt, i samme tempo og i samme udvidede omfang i forhold til, hvad vi tidligere har kunnet få politisk tilslutning til.

Om de økonomiske forudsætninger for en sådan videreførelse af reformpolitikken skal jeg heller ikke sige så forfærdelig meget. Sådan som udsigterne stiller sig, må man påregne en fortsat stram finanspolitik. Vi har vel lov til at håbe på, at den afdæmpning i den internationale konjunktur, som har været mærkbar igennem et halvt års tid, nu efterhånden bliver afløst eller er ved at blive afløst af en fornyet opgang i denne internationale konjunktur, og at vi derigennem får en lettere stilling med hensyn til opretholdelsen af betalingsbalancen over for udlandet. Men jeg tror ikke, vi kan regne med sådanne lettelser, at der bliver mulighed for at være letsindig med hensyn til vores finanspolitik. Jeg tror, vi må indstille os på, at den fortsat må være stram, mange vil endda sige særdeles stram.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at det er regeringens politik, tilkendegivet og efter min opfattelse også virkeliggjort, at gennemføre eller at søge at gennemføre en erhvervsvenlig politik. Jeg ved godt, der er nogen, der mener, at vi ikke gør det. Jeg synes, man vil få vanskeligt ved at dokumentere dette. Den landbrugslovgivning f. eks., som er gennemført som foreslået af regeringen, kan dog ikke siges at være andet end en erhvervsvenlig lovgivning, og det mener jeg man har lov til at fastslå som en kendsgerning.

Med hensyn til det øvrige erhvervsliv gælder det, at vi jo ikke har foretaget foranstaltninger, sådan som man gav udtryk for at man frygtede det. Det eneste område, hvor man kan pege på, at der er sket en stramning af visse af erhvervslivets muligheder, er med hensyn til afskrivningsreglerne, men det er da værd at slå fast, at bestemmelserne for langt den overvejende

del af de afskrivninger, der har betydning for erhvervslivet, er urørte, og at de områder, hvor der er sket ændringer i afskrivningsreglerne, er de områder, hvor de fleste objektivt må erkende, at her var man nok nået for langt. Det er beskedne ændringer, vil jeg sige, der er sket i afskrivningsreglerne, og den beskedenhed, der præger ændringerne, er igen et udtryk for, at vi netop ikke ønsker at føre en erhvervsfjendtlig politik, ikke ønsker at gå længere, end det er hensigtsmæssigt i forhold til erhvervslivets arbejds-, produktions- og omsætningsmuligheder. Jeg vil endda sige, at hvis på dette felt oppositionen havde været lidt mere samarbejdsindstillet, så er det jo tænkeligt, at vi ville være nået frem til et resultat på afskrivningsreglernes område, der havde været lidt gunstigere i forhold til det, oppositionen og dele af erhvervslivet ønskede. Men den vilje forelå altså ikke i tilstrækkelig udstrækning. Jeg mener, man gør klogt i at standse den skrækkampagne, der har været ført. Jeg mener, oppositionen selvfølgelig har lov til at fremhæve, at denne regering med det socialistiske flertal og det røde kabinet, og hvad nu hele bollesjasken bliver benævnt som . . . var det et uparlamentarisk udtryk?

Formanden: Nej, men det er meget vanskeligt at stave.

Per Hækkerup: Jeg skal prøve på at komme stenograferne til hjælp. Det står ikke i manuskriptet. Jeg mener altså, at oppositionen selvfølgelig har ret til at male dette, som flertalspartierne her har gjort, sort. Det er deres ret som opposition. Men det er da også klart, at hvis man maler det for sort — og jeg mener ikke, der overhovedet skal males sort — men hvis man gør det, og hvis dele af erhvervslivet gør det samme i en skrækkampagne, så opnår man at fremkalde dispositioner i erhvervslivet, som ikke gavner nogen af os. En helt lovlig og legal opposition kan altså, når den bliver overdrevet og fulgt op af et erhvervsliv, der ser syner, føre til en række dispositioner i erhvervslivet, som hverken gavner produktion eller beskæftigelse, og som derfor ikke kan være i vores interesse, ikke kan være til gavn for nogen af os.